

וְלֹא יְהִיב לֹון לְנִשִּׁי תַרְשִׁיא דִּיכְלוֹן לְאַבְאָשָׁא בְּהוּ
 לְבַנֵּי נָשָׂא. בְּגִין דְּאִינוּן מִיּוֹן דְּאֵתְלַטְיִין,
 וְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא בְּעֵי לְדַכָּאָה לֹון לְיִשְׂרָאֵל
 וְלִמְהוּי קְדוּשִׁין. דְּכַתִּיב, (יחזקאל לו) וְזַרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיּוֹם
 טְהוֹרִים וּמְהַרְתֶּם מִכָּל טְמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם
 אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

וַיִּקְחֶהוּ וַיִּשְׁלַכּוּ אֹתוֹ הַבְּרָה וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוּ מָיִם.
 רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים יט) תּוֹרַת יְיָ
 תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ (מֵאן דְּבַטִּיל מִלֵּי דְאֹרִייתָא כְּאִילוּ תְרִיב עַלְמָא
 שְׁלִים). כַּמָּה אֵית לֹון לְבַנֵּי נָשָׂא לְאַשְׁתְּדֵלָא בְּאֹרִייתָא,
 דְּכָל מָאן דְּאַשְׁתְּדֵל בְּאֹרִייתָא לְהוּי לִיהַ חַיִּים
 בְּעַלְמָא דִּין וּבְעַלְמָא דְּאֵתִי, וְזָכִי בְּתַרִּין עַלְמִין.
 וְאַפִּילוּ מָאן דְּאַשְׁתְּדֵל בְּאֹרִייתָא וְלֹא יִשְׁתְּדֵל בְּהַ
 לְשִׁמָּה בְּדָקָא יָאוֹת, זָכִי לְאַגְר טַב בְּעַלְמָא דִּין, וְלֹא
 דִּינִין לִיהַ בְּהַחוּא עַלְמָא.

לשון הקודש

וַיִּקְחֶהוּ וַיִּשְׁלַכּוּ אֹתוֹ הַבְּרָה וְהַבּוֹר רַק
 אֵין בּוּ מָיִם. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר,
 (תהלים יט) תּוֹרַת ה' תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ.
 וּמִי שְׂמַכְטֵל דְּבַרִּי תוֹרָה כְּאִילוּ הַחֲרִיב עוֹלָם
 שְׁלָם] כַּמָּה יֵשׁ לְבַנֵּי אָדָם לְהַשְׁתְּדֵל
 בְּתוֹרָה, שְׂפָל מִי שְׂמַשְׁתְּדֵל בְּתוֹרָה,
 יְהִי לּוֹ חַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא
 וְזוֹכָה בְּשַׁנֵּי עוֹלָמוֹת. וְאַפִּילוּ מִי

וְלֹא יִתֵּן אֹתָם לְנִשִּׁים מְכַשְׁפוֹת
 שְׂיוּכְלוּ לְהַרְע בָּהֶם לְבַנֵּי אָדָם, מְשׁוּם
 שְׂאוֹתָם הַמִּים שְׂהַתְקַלְלוּ, וְהַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא רוּצָה לְטַהֵר אֵת יִשְׂרָאֵל
 שְׂיִהְיוּ קְדוּשִׁים, שְׂכַתוּב (יחזקאל לו)
 וְזַרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיּוֹם טְהוֹרִים מִכָּל
 טְמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר
 אֶתְכֶם.

וְתָא חַיִּי, כְּתִיב, (משלי א) אַרְךְּ יָמִים בְּיַמִּינָהּ בְּשִׂמְאֵלָהּ
 עֶשֶׂר וּכְבוֹד. אַרְךְּ יָמִים בְּהִחוּא דְאַשְׁתַּדֵּל
 בְּאוּרֵייתָא לְשִׁמְהָ, דְאִית לִיה אַרְךְּ יָמִים בְּהִחוּא
 עֲלֵמָא דְבִיה אֹרְכָא דְיוֹמִין. וְאִינוּן יוֹמִין אִינוּן יוֹמִין
 וְדָאִי, תַּמָּן אִיהוּ רְחֻצְנוּ דְקְדוּשָׁא דְלְעִילָא דְאַתְרַחִין
 בַּר נָשׁ בְּהָאִי עֲלֵמָא לְאַשְׁתַּדֵּלָא בְּאוּרֵייתָא,
 לְאַתְתַּקְפָּא בְּהִחוּא עֲלֵמָא (דף קפה ע"א) בְּשִׂמְאֵלָהּ עוֹשֶׂר
 וּכְבוֹד, אֲנִר טַב וְשִׁלּוּה אִית לִיה בְּהָאִי עֲלֵמָא.

וְכָל מָאן דְיִשְׁתַּדֵּל בְּאוּרֵייתָא לְשִׁמְהָ, בַּד נָפִיק
 מִהָאִי עֲלֵמָא, אוּרֵייתָא אֲזֵלָא קַמִּיה וְאַכְרִזַת
 קַמִּיה וְאַגִּינַת עֲלִיה, דְלָא יִקְרַבּוּן בְּהַדִּיה מְאִרִיהוּן
 דְדִינָא. בַּד שָׁכִיב גּוּפָא בְּקַבְרָא, הִיא נְטֻרַת לִיה. בַּד
 נְשִׁמְתָא אֲזֵלָא לְאַסְתַּלְקָא לְמִיתַב לְאַתְרָהּ, אִיהִי

לשון הקודש

להשתדל בתורה, להתחזק בעולם
 ההוא, בשמאלה עשר וכבוד, יש לו
 שקר טוב ושלוה בעולם הזה.

וכל מי שמשתדל בתורה לשמה,
 בשיוצא מן העולם הזה, התורה
 הולכת לפניו ומכריזה לפניו ומגנה
 עליו שלא יקרבו אליו בעלי הדין.
 פשוטב הגוף בקבר, היא שומרת
 אותו. פשהנשמה הולכת להסתלק
 לשוב למקומה, היא הולכת לפני

שמשתדל בתורה ולא משתדל בה
 לשמה כראוי, זוכה לשקר טוב בעולם
 הזה, ואין דנים אותו בעולם ההוא.

ובא וראה, כתוב (משלי א) ארך ימים
 בימינה בשמאלה עשר וכבוד. ארך
 ימים באותו שמשתדל בתורה לשמה,
 שיש לו ארך ימים בעולם ההוא שבו
 ארך הימים, ואותם הימים הם ודאי
 ימים, שם הוא בטחון הקדשה
 שלמעלה שבוטח אדם בעולם הזה

אִזְלָא קָמָה דִּהֵיָא נִשְׁמָתָא. וּכְמָה תִּרְעִין אִתְּבְּרוּ
מִקָּמָה דְּאוּרֵייתָא עַד דְּעֵאלַת לְדוּכְתָּהּ. וְקִיּוּמָא עֲלֵיהּ
דְּבַר נָשׁ עַד דִּיתְעַר בְּזִמְנָא דִּיקוּמוּן מִתִּיַּא דְעֵלְמָא,
וְאִיהִי מִלְפָּא סְנִיגוּרָא עֲלֵיהּ.

הָדָא הוּא דְכְתִיב, (משלי ו) בְּהִתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אֶתְךָ
בְּשֹׁכְבְךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ וְהִקִּיצוֹתָ הִיא תְּשִׁיחֶךָ.
בְּהִתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אֶתְךָ, כְּמָה דְאִתְּמַר. בְּשֹׁכְבְךָ תִּשְׁמַר
עֲלֶיךָ, בְּשַׁעֲתָא דְשָׁכִיב גּוּפָא בְּקַבְרָא, דְהָא כַּדִּין
בְּהֵוּא זִמְנָא אִתְּדִין גּוּפָא בְּקַבְרָא וּכְדִין אוּרֵייתָא
אֲגִינַת עֲלֵיהּ. וְהִקִּיצוֹתָ הִיא תְּשִׁיחֶךָ כְּמָא דְאִתְּמַר
בְּזִמְנָא דִּיתְעָרוּן מִתִּי עֵלְמָא מִן עַפְרָא. הִיא תְּשִׁיחֶךָ
לְמַהוּי סְנִיגוּרֵיָא עֲלֶיךָ.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, הִיא תְּשִׁיחֶךָ. מָאִי הִיא תְּשִׁיחֶךָ.
בְּגִין דְּאָף עַל גַּב דְּהַשְׁתָּא יְקוּמוּן מִעַפְרָא.

לשון הקודש

כְּמָה דְאִתְּמַר. בְּשֹׁכְבְךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ –
בְּשַׁעֲתָא דְשָׁכִיב גּוּפָא בְּקַבְרָא, שְׁהֵרִי אִז
בְּזִמְנָא הַהוּא נִדְוִן גּוּפָא בְּקַבְרָא, וְאִז הַתּוֹרָה
מְגַנְהָ עֲלֵיו. וְהִקִּיצוֹתָ הִיא תְּשִׁיחֶךָ – כְּמָה
שְׁנַתְבְּאָר, בְּזִמְנָא שְׁנִיתְעוּרְרוּ הַמֵּתִים שְׁל
הָעוֹלָם מִן הָעַפְרָא, הִיא תְּשִׁיחֶךָ לְהֵיוֹת
עֲלֶיךָ סְנִיגוּרָא.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, הִיא תְּשִׁיחֶךָ, מַה זֶה

הַנִּשְׁמָה הַהִיא. וּכְמָה שְׁעָרִים נִשְׁבָּרִים
מִלְפָּנֵי הַתּוֹרָה עַד שְׁנִכְנַסְתָּ לְמִקְוָמָה,
וְעוֹמְדָתָ עַל הָאָדָם עַד שְׁנִיתְעוּרָר בְּזִמְנָא
שְׁיִקוּמוּ הַמֵּתִים שְׁל הָעוֹלָם, וְהִיא
מְלַמְדָתָ עֲלֵיו סְנִיגוּרֵיהּ.

זֶהוּ שְׁכִתוּב (משלי ו) בְּהִתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה
אֶתְךָ בְּשֹׁכְבְךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ וְהִקִּיצוֹתָ
הִיא תְּשִׁיחֶךָ. בְּהִתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אֶתְךָ –

אֲוֹרֵייתָא לָא יתְנַשִּׁי מְנַהוֹן. דְּהָא כִּדִּין יִנְדְּעוֹן כָּל
הֵהוּא אֲוֹרֵייתָא דְשָׁבְקוּ כַד אֶסְתַּלְקוּ מֵהָא עֲלָמָא,
הֵהוּא אֲוֹרֵייתָא נְטִירָא מֵהֵהוּא זְמַנָּא וְתִיעוּל בְּמַעֲיִיהוּ
כְּמַלְקֵדְמוֹן וְאִיהוּ תְּמַלִּל בְּמַעֲיִיהוּ.

וְכָל מַלְיָן מִתְתַּקְנָן יְתִיר מִכְּמַה דְּהוּוּ בְּקִדְמוּתָא,
דְּהָא כָּל אֵינוֹן מַלְיָן דְּאִיהוּ לָא יכִּיל לְאֲדַבְּקָא
לוֹ כְּדַקָּא יָאוּת וְאִיהוּ אֲשֶׁתִּדִּל בְּהוּ וְלֹא אֲתַדְּבַק בְּהוּ.
כְּלַהּוּ עָאֲלִין בְּמַעוּי מִתְתַּקְנָן, וְאֲוֹרֵייתָא תְּמַלִּל בִּיהוּ.
הָדָא הוּא דְכַתִּיב וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחָד. רַבִּי יְהוּדָה
אָמַר, כְּגוֹזְנָא דָּא כָּל מָאן דְּאֲשֶׁתִּדִּל בְּאֲוֹרֵייתָא בְּהָא
עֲלָמָא, זָכִי לְאֲשֶׁתִּדִּלָּא בְּהָ לְעֲלָמָא דְאֲתִי וְהָא אֲתַמַּר.

תָּא חַזִּי, הֵהוּא בַר נָשׁ דְּלֹא זָכִי לְאֲשֶׁתִּדִּלָּא בְּהָא
עֲלָמָא בְּאֲוֹרֵייתָא, וְאִיהוּ אָזִיל בְּחִשׁוּבָא, כַּד

לשון הקודש

שהוא לא יכל להשיג אותם כראוי והוא
השתדל בהם ולא נדבק בהם – כלם
נכנסים למעיו מתקנים והתורה תדבר
בו. והו שכתוב והקיצות היא תשיחך.
רבי יהודה אמר, כמו זה כל מי
שמשתדל בתורה בעולם הזה, זוכה
להשתדל בה לעולם הבא, והנה
נתבאר.

בא ראה, אותו האיש שלא זוכה

היא תשיחך? משום שאף על גב
שעבשו יקומו מהעפר, התורה לא
תשתכח מהם, שהרי אז ידעו את כל
אותה התורה שעזבו פשהסתלקו מן
העולם הזה. אותה התורה שמורה
מאותו זמן, ותכנס למעיהם כמו מקדם,
והיא תדבר במעיהם.

וכל הדברים מתקנים יותר מכמו שהיו
בראשונה, שהרי כל אותם הדברים

נָפִיק מֵהָאֵי עֲלָמָא, נְטָלִין לִיהּ וְעָאֲלִין לִיהּ לְגִיחֵנָם,
 אַתְר תַּתָּא דְלָא יְהֵא מְרַחֵם עֲלֵיהּ, דְאֶקְרִי בּוֹר
 שְׂאוֹן טִיט הֵיָוִן. כְּמָה דְאֵתְ אָמַר, (תהלים מ) וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר
 שְׂאוֹן מִטִּיט הֵיָוִן וַיַּקֵּם עַל סַלְע רַגְלֵי כּוֹנֵן אֲשׁוּרֵי.

וּבְגִין כֵּן הָהוּא דְלָא אֲשַׁתְּדַל בְּאוֹרֵייתָא בְּהָאֵי
 עֲלָמָא וְאֵתְטַנַּף בְּטַנּוּפֵי עֲלָמָא, מַה כְּתִיב
 וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלִיכּוּ אֹתוֹ הַבּוֹרָה. דָּא הוּא גִיחֵנָם, אַתְר
 דְדִיִּינִין לְהוּ לְאֵינּוֹן דְלָא אֲשַׁתְּדַלוּ בְּאוֹרֵייתָא. וְהַבּוֹר
 רַק, כְּמָה דְאֵיהוּ הָהָר רַק. מָאֵי טַעְמָא בְּגִין דְלָא הָהָר
 בֵּיה מֵיִם.

וְתָא חַזִּי, כְּמָה הוּא עוֹנְשָׂא דְאוֹרֵייתָא, דְהָא לָא
 אֲתַנְלוּ יִשְׂרָאֵל מֵאַרְעָא קַדִּישָׁא, אֶלָּא בְּגִין
 דְאִסְתַּלְקוּ מֵאוֹרֵייתָא, וְאֲשַׁתְּבְּקוּ מִינָהּ. הָדָא הוּא
 דְכְתִיב, (ירמיה ט) מִי הָאִישׁ הֶחְתָּם וַיִּבֶן אֶת זֹאת וְגו' עַל

לשון הקודש

הָעוֹלָם, מַה כְּתוּב? וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלַכּוּ אֹתוֹ
 הַבּוֹרָה – זֶה הוּא הַגִּיחֵנָם, הַמְקוּם שְׂדֵנִים
 אֶת אוֹתָם שְׁלָא הִשְׁתַּדְּלוּ בַתּוֹרָה. וְהַבּוֹר
 רַק – כְּמֵו שְׁהוּא הָיָה רִיק, מַה הַטַּעַם?
 מְשׁוּם שְׁלָא הָיָה בּו מֵיִם.

וּבְאֵ וּרְאֵה כְּמָה הוּא הָעֲנָשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה,
 שְׁהֵרִי לֹא גָלוּ יִשְׂרָאֵל מֵהָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה
 אֶלָּא מְשׁוּם שֶׁהִסְתַּלְקוּ מִן הַתּוֹרָה וְנִעְזְבוּ
 מִמֶּנָּה, זֶהוּ שְׁכַתּוּב (ירמיה ט) מִי הָאִישׁ

לְהִשְׁתַּדְּל בְּעוֹלָם הָהָר בַּתּוֹרָה וְהוּא הוֹלֵךְ
 בַּחֲשׂוֹבָה, כְּשִׁיִּצְא מִן הָעוֹלָם הָהָר,
 נוֹטְלִים אוֹתוֹ וּמְכַנְּסִים אוֹתוֹ לְגִיחֵנָם
 לְמְקוּם הַתַּחְתּוֹן, שְׁלָא יְהִיָּה מְרַחֵם עָלָיו,
 שְׁנַקְרָא בּוֹר שְׂאוֹן טִיט הֵיָוִן, כְּמֵו
 שְׁנַאֲמַר (תהלים מ) וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שְׂאוֹן מִטִּיט
 הֵיָוִן וַיַּקֵּם עַל סַלְע רַגְלֵי כּוֹנֵן אֲשׁוּרֵי.

וּמְשׁוּם כֵּן, אוֹתוֹ שְׁלָא מְשַׁתְּדַל בַּתּוֹרָה
 בְּעוֹלָם הָהָר וּמְתַטְנַף בְּטַנּוּפוֹת שֶׁל

מָה אַבְדָּה הָאָרֶץ וְגו'. וַיֹּאמֶר יי' עַל עֲזֹבְכֶם אֶת תּוֹרָתִי
וְגו'. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, מִהֲכָא, (ישעיה ה) לָכֵן גָּלָה עַמִּי
מִבְּלִי דְעַת.

בְּגִין כִּד כִּלָּא קִיּוּמָא עַל קִיּוּמָא דְאוּרִייתָא, וְעֵלְמָא
לָא אֶתְקַיִם בְּקִיּוּמִיהָ אֶלְא בְּאוּרִייתָא, דְּאִיהוּ
קִיּוּמָא דְעֵלְמִין עֵילָא וְתַתָּא דְכְּתִיב, (ירמיה לג) אִם לֹא
בְרִיתִי יוֹמֵם וְלַיְלָה חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי:
וַיִּקְחָהּ וַיִּשְׁלַכּוּ אֹתוֹ הַבְּרָה, רָמְזוּ עַל דְּאֶרְמוּאוּ לִיה
לְגוּ מִצְרָאֵי אֶתְרָ דְּלָא אֶשְׁתַּבַּח רְזָא
דְּמִהִימְנוּתָא כָּלָל. רַבִּי יֶצְחָק אָמַר, אִי נְחָשִׁין וְעַקְרָבִין
הָווּ בֵּיה, אֲמַאי כְּתִיב בְּרָאוּבֵן לְמַעַן הַצִּיל אֶתוּ מִיָּדָם
לְהַשִּׁיבּוּ אֶל אָבִיו. וְכִי לֹא חִיִּישׁ רָאוּבֵן לְהֵאִי. דְּהָא
אִינוּן נְחָשִׁין וְעַקְרָבִין יַנְזִקוּן לִיה, וְאִידָּא אָמַר לְהַשִּׁיבּוּ
אֶל אָבִיו, וְכְּתִיב לְמַעַן הַצִּיל אֹתוֹ.

לשון הקודש

שָׁמַתִּי

וַיִּקְחָהּ וַיִּשְׁלַכּוּ אֹתוֹ הַבְּרָה, רָמְזוּ עַל
שְׁזָרְקוּ אֹתוֹ לְתוֹךְ הַמְצָרִים, הַמְקוֹם
שֶׁלֹּא נִמְצָא בּוֹ סוּד הָאֲמוּנָה כָּלָל. רַבִּי
יֶצְחָק אָמַר, אִם נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים הָיוּ בּוֹ,
לְמָה כְּתוּב בְּרָאוּבֵן לְמַעַן הַצִּיל אֶתוּ
מִיָּדָם לְהַשִּׁיבּוּ אֶל אָבִיו, וְכִי לֹא חִשַּׁשׁ
רָאוּבֵן לָזֶה שֶׁהִנֵּה אֹתָם נְחָשִׁים
וְעַקְרָבִים יַזְקִינוּ אֹתוֹ, וְאִידָּא אָמַר לְהַשִּׁיבּוּ

הַחֻקִּים וַיְבִן אֶת זֹאת וְגו' עַל מָה אַבְדָּה
הָאָרֶץ וְגו'. וַיֹּאמֶר ה' עַל עֲזֹבְכֶם אֶת
תּוֹרָתִי וְגו'. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, מִכָּאן (ישעיה
ה) לָכֵן גָּלָה עַמִּי מִבְּלִי דְעַת.

מִשׁוּם כִּד הַבֵּל עוֹמֵד עַל קִיּוּם הַתּוֹרָה,
וְהָעוֹלָם לֹא מִתְקַיֵּם בְּקִיּוּמוֹ אֶלְא
בַּתּוֹרָה, שֶׁהֵיא קִיּוּם הָעוֹלָמוֹת, מַעֲלָה
וּמְטָה, שְׁכַתוּב (ירמיה לג) אִם לֹא בְרִיתִי
יוֹמֵם וְלַיְלָה חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא

אֵלֶּא חָמָא רְאוּבֵן דְּנִזְקָא אֲשֶׁתִּכַּח בְּיַדֵּיהּוּ דְאַחֵיוּ,
 בְּגִין דִּידַע כַּמָּה שְׁנָאִין לִיהּ וּרְעוּתָא דְלַחֲוֹן
 לְקַטְלָא לִיהּ. אָמַר רְאוּבֵן, טַב לְמַנְפֵּל לִיהּ לְגוּ גּוּבָא
 דְנִחְשִׁין וְעַקְרָבִין, וְלֹא יִתְמַסֵּר בִּידָא דְשְׁנָאוֹי דְלֹא
 מְרַחֲמֵי עֲלֵיהּ. מִכָּאן אָמְרוּ יִפִּיל בַּר נָשׁ גְּרַמִּיָּה
 לְאַשָּׁא אוּ לְגוּבָא דְנִחְשִׁין וְעַקְרָבִין, וְלֹא יִתְמַסֵּר בִּידָא
 דְשְׁנָאוֹי (ד'עירין אינון ד'קלי (דף קפה ע"ב) ל'אשתנבא. ובגין כך אמר למען הציל

אתו מ'דם).

בְּגִין דְהָכָא אַתְר דְנִחְשִׁים וְעַקְרָבִים. אִי אִיהּ
 צְדִיקָא, קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא יִרְחִישׁ לִיהּ נִסָּא.
 וְלִזְמַנִּין דְזָכוּ דְאַבְהֹן מְסִיעֵין לִיהּ לְבַר נָשׁ וְיִשְׁתַּזְבּוּ
 מִנֵּיהּוּ. אַבְל בֵּינוּ דִּיתְמַסֵּר בִּידָא דְשְׁנָאוֹי, וְעִירִין
 אֵינוּן דִּיכְלִין לְאַשְׁתִּזְבָּא.

וּבְגִין כֵּךְ אָמַר, לְמַעַן הַצִּיל אוֹתוֹ מִיָּדָם. מִיָּדָם

לשון הקודש

וּשְׁמַעְטִים הֵם שִׁיכּוּלִים לְהַנְצִיל, וּמִשׁוּם כֵּךְ אָמַר
 לְמַעַן הַצִּיל אוֹתוֹ מִיָּדָם.

משום שְׂבָאן בְּמָקוֹם הַנְּחָשִׁים
 וְהַעַקְרָבִים - אִם הוּא צְדִיק, הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא יִרְחִישׁ לוֹ גַּם, וְלִפְעָמִים
 שְׂזוּכּוֹת אַבּוֹת מְסִיעִים לְאָדָם וַיִּנְצֵל מֵהֶם.
 אַבְל בֵּינוּ שְׁנַמְסֵר בְּיַדֵּי שׁוֹנְאוֹי, מַעֲטִים
 הֵם שִׁיכּוּלִים לְהַנְצִיל.

וּמִשׁוּם כֵּךְ אָמַר לְמַעַן הַצִּיל אוֹתוֹ

אֵל אָבִיו, וְכַתּוּב לְמַעַן הַצִּיל אוֹתוֹ?
 אֵלֶּא שְׂרָאָה רְאוּבֵן שֶׁהִנּוּק נִמְצָא בְּיַדֵּי
 אָחִיו, מִשׁוּם שִׁידַע כַּמָּה הֵם שׁוֹנְאִים
 אוֹתוֹ וּרְצוֹנָם לְהַרְגוֹ אוֹתוֹ. אָמַר רְאוּבֵן,
 טוֹב לְהַפִּיל אוֹתוֹ לְתוֹךְ בּוֹר הַנְּחָשִׁים
 וְהַעַקְרָבִים וְלֹא יִמָּסֵר בְּיַדֵּי שׁוֹנְאוֹי שְׁלֹא
 מְרַחֲמִים עָלָיו. מִכָּאן אָמְרוּ, יִפִּיל אָדָם
 עַצְמוֹ לְאַשׁ אוּ לְבוֹר שֶׁל נְחָשִׁים
 וְעַקְרָבִים וְלֹא יִמָּסֵר בְּיַדֵּי שׁוֹנְאוֹי